

Zbornik sudske prakse

Predmet C-558/16 **Postupak koji je pokrenula Doris Margret Lisette Mahnkopf**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kammergericht Berlin)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Uredba (EU) br. 650/2012 – Nasljeđivanje i Europska potvrda o nasljeđivanju – Područje primjene – Mogućnost unosa nasljednog dijela preživjelog bračnog druga u Europsku potvrdu o nasljeđivanju”

Sažetak – Presuda Suda (drugo vijeće) od 1. ožujka 2018.

Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Nadležnost, mjerodavno pravo, priznavanje i izvršavanje odluka i prihvaćanje i izvršavanje javnih isprava u nasljednim stvarima i uspostave Europske potvrde o nasljeđivanju – Uredba br. 650/2012 – Područje primjene – Nacionalna odredba koja predviđa, u slučaju smrti jednog od bračnih drugova, diobu bračne stečevine na paušalnoj osnovi uvećanjem nasljednog dijela preživjelog bračnog druga – Uključenost

(Uredba br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 1. st. 1.)

Članak 1. stavak 1. Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju treba tumačiti na način da u područje primjene navedene uredbe ulazi nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja predviđa, u slučaju smrti jednog od bračnih drugova, diobu bračne stečevine na paušalnoj osnovi uvećanjem nasljednog dijela preživjelog bračnog druga.

Članak 1371. stavak 1. Bürgerliches Gesetzbuch (Građanski zakonik; u daljnjem tekstu: BGB) glasi: „U slučaju prestanka režima bračne stečevine zbog smrti bračnog druga dioba bračne stečevine izvršava se povećanjem zakonskog dijela preživjelog bračnog druga za jednu četvrtinu ostavine; u tom je pogledu nebitno jesu li bračni drugovi tijekom braka stekli nekakvu imovinu.”

Kao što je nezavisni odvjetnik istaknuo u točkama 78. i 93. svojeg mišljenja, u skladu s podacima kojima Sud raspolaže, članak 1371. stavak 1. BGB-a ne odnosi se na podjelu imovine između bračnih drugova, nego na pravo preživjelog bračnog druga na imovinu koja je već dio ostavine. U tim okolnostima očito je da glavni cilj te odredbe nije podjela imovine ili prestanak režima bračne stečevine, nego određivanje visine nasljednog dijela koji pripada preživjelom bračnom drugu u odnosu na druge nasljednike. Takva se odredba stoga ponajprije odnosi na nasljeđivanje ostavine umrlog bračnog druga, a ne na režim bračne stečevine. Slijedom toga, pravilo nacionalnog prava, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, odnosi se na nasljedne stvari za potrebe Uredbe br. 650/2012.

Naposljetku, kao što je i nezavisni odvjetnik naveo posebice u točki 102. svojega mišljenja, kvalifikacijom dijela koji na temelju odredbe nacionalnog prava, kao što je članak 1371. stavak 1. BGB-a, pripada preživjelom bračnom drugu kao dijela povezanog s nasljednim pravom dopušta se unos podataka o tom nasljednom dijelu u Europsku potvrdu o nasljeđivanju sa svim učincima

opisanima u članku 69. Uredbe br. 650/2012. Stoga je jasno da bi ostvarenje ciljeva Europske potvrde o nasljeđivanju bilo znatno otežano u situaciji poput one u glavnom postupku da navedena potvrda nije uključivala potpune informacije o pravima preživjelog bračnog druga glede ostavine.

(t. 18., 40., 42.-44. i izreka)